

[Stensballe.]

de andre Erhverv og derigennem skaffe endnu bedre Beskæftigelse for de andre Erhverv, for Smaaahaandværkerne paa Landet, for Haandværkerstanden i det hele taget, for adskillige Industrivirksomheder og ikke mindst for al Transportvirksomhed, som det selvfølgelig maa være smaat med, naar Landbrugets Forhold er daarlige. Men heller ikke de meget omtalte Cirkulærer, der kraftigst muligt kræver Tariffønelserne opretholdt, hvor der udføres Vejarbejder med Tilskud af Vejtonden og Grundforbedringsarbejder, har medvirket til at nedsætte Antallet af dem, som kunde have faaet Beskæftigelse.

Vi kan altsaa ikke medvirke til Gennemførelsen af Lovforslaget, men under Hensyn til, at der nu maa tages en afgørende Beslutning med Hensyn til, om Socialministeren i Fremtiden skal vænne sig til at holde sig til den bestaaende Forsorslovgivning i Stedet for stadig at fremkomme med Forslag til en midlertidig Lovgivning, vil vi naturligvis godt være med til at drøfte Lovforslaget i et Udvalg, som jeg skal tillade mig at foreslaa nedsat, efter at denne første Behandling har fundet Sted. I Udvalget vil jeg ogsaa gerne have drøftet det i Folketinget saa stærkt fremdragne Spørgsmaal om de meget forhøjede Arbejdsløhedskassekontingenter for dem, som ikke er Medlemmer af Fagforeningerne. Det fremgaar af de Oplysninger, som staar i Folketingets Betænkning, at de minimalt forhøjes med 50 pCt. og for 22 Kassers Vedkommende med 100 pCt. Det forekommer i hvert Fald mig, at det er noget rigeligt, og jeg vil gerne forespørge Ministeren, om det er den højtærede Ministers Hensigt at sege dette Forhold ændret.

A. Johansen: Efter den Behandling, som dette Lovforslag har faaet i det andet høje Ting, og efter Socialministerens Forelæggelse af Sagen her i Tinget vil der formentlig ikke være Anledning til at komme stærkt ind paa Lovforslagets Enkeltheder, som vel turde være Tingets ærede Medlemmer bekendt. Men der er af den ærede Ordfører for Venstre, det ærede 5te Medlem for 4de Kreds (Stensballe), fremsat en Række Betragtninger, som jeg finder mig foranlediget til at gøre nogle Bemærkninger til, idet det ærede Medlem navnlig har gjort gældende, at Socialreformens Gennemførelse skulde bevirke, at der fremtidig ikke var Brug for ekstraordinære Love. Jeg tror, dette er modsagt ved andre Lejligheder; for mig staar det

som noget ganske urimeligt, at en Lov, som man har gennemført under visse Forudsætninger og nedlagt visse Tanker i, skulde være bindende, hvorledes end Udviklingen i Verden former sig. Jeg erindr — det ligger forud for min Tid her i Rigsdagen —, at den Arbejdsløhedslov, der i det væsentlige er gældende endnu, blev vedtaget allerede i Juni 1932, og at de Forhandlinger, der gik forud for Reformens Gennemførelse, ligger endnu længere Tid tilbage. Paa det Tidspunkt bevægede man sig endnu inden for Grænserne af 5-cifrede Tal for Arbejdsløheden, og Tallet varierede nedefter, efter som Tiderne bedrede sig. Men vi har siden den Tid regnet med Arbejdsløhedstal, der laa omkring de 200 000, og det er kun en kortere Tid lykkedes at komme ned under 5-cifrede Tal. Dette kan man ikke ved Hjælp af en Socialreform, ved Hjælp af Love eller ved Hjælp af noget som helst andet gardere sig imod; man maa tage enhver foreliggende Situation for sig. Der er jo ogsaa efter Socialreformens Ikrafttræden allerede gennemført een Lov om ekstraordinær Hjælp; man har altsaa erkendt Nødvendigheden af at gøre noget ekstraordinært, og om det sker een eller to Gange, kan ikke være afgørende, naar man staar over for det Spørgsmaal, om der skal gøres noget i den nuværende Situation.

Altsaa, Tallet af arbejdsløse i dette Øjeblik maner til Eftertanke og kræver, at der træffes Foranstaltninger, ogsaa af Hensyn til de Byrder, der lægges paa Kommunerne, Byrder, som ikke er blevet mindre, fordi Socialreformen er blevet gennemført, idet den blev gennemført i en Tid, der krævede meget store Udgifter af Kommunerne paa en Række Omraader, hvad der sikkert ikke har gjort deres Ydeevne større. Og den Omstændighed, at det ikke her drejer sig om mange Millioner, borttager ikke Værdien af den Støtte, som Kommunerne kan faa ved Gennemførelsen af dette Lovforslag; idet det i nogen Grad vil aflaste Kommunernes Udgifter til de arbejdsløse.

Arbejdsløhedens Byrder falder jo ikke ligeligt paa alle Kommuner, men i de Kommuner, der har den store og langvarige Arbejdsløshed, har man næppe paa Budgettet afsat Beløb til Dækning af den ekstraordinære Arbejdsløshed i det Omfang, som er nødvendigt. Derfor vil Hjælp fra Staten baade til disse Kommuner og til Kommunerne som Helhed være af den største Betydning.

Det ærede 5te Medlem for 4de Kreds (Stensballe) talte om, at det Arbejdsløheds-